

ОЦІНКА ЯКОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІСЬКОГО ПАСАЖИРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ

Федорова О. І., студент 1 курсу факультету Архітектури, дизайну та образотворчого мистецтва

Давідіч Н. В., канд. техн. наук, ст. викл. каф. Управління проектами в міському господарстві і будівництві

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Міський пасажирський транспорт загального користування є частиною єдиної транспортної системи України. Його основне завдання полягає в повному і своєчасному задоволенні потреб населення в перевезеннях. За рахунок раціональної організації процесу перевезення пасажирів необхідно досягнення необхідного рівня якості обслуговування пасажирів при максимальній ефективності використання транспортних засобів та інших ресурсів. Вирішення цього завдання можливе за рахунок покращення всіх елементів транспортного процесу і раціонального управління якістю перевезень.

Якість є одним з найважливіших параметрів проекту поряд з вартістю і ресурсами [1]. Вона являє собою економічну категорію, яка відображає сукупність властивостей продукції або послуги і визначає ступінь її придатності для задоволення потреби людини. Вона характеризує ступінь відповідності сукупності характеристик послуги вимогам проекту [2].

Якість транспортного обслуговування є дуже важливою соціальною та економічною проблемою, як для кожного населеного пункту, так і суспільства в цілому. Від неї залежить ефективність функціонування всіх господарюючих суб'єктів і населення. В даний час оцінка якості транспортних послуг дослідники ототожнюють з оцінкою рівня перевезення пасажирів і їх багажу, а також надання інших послуг під час перебування пасажирів у транспортних засобах і на зупиночних пунктах маршруту [3, 4].

Поняття «якість» має відповідати потребам людей. У той же час, міський пасажирський транспорт повинен бути достатньо гнучкими, щоб реагувати на зміни в потребах людей. Таким чином, метою функціонування громадського транспорту має бути підвищення якості обслуговування. Це вимагає чіткого розуміння поведінки пасажирів, його споживчих потреб і очікувань. Внаслідок цього, виникає необхідність у формуванні вимог до якості в контрактах між перевізниками та муніципальними органами.

Література:

1. Бичківський Р. В. Метрологія, стандартизація, управління якістю і сертифікація / Р. В. Бичківський, П. Г. Столярчук, П. Р. Гамула. – Львів : Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2004. – 560 с.

2. Гамула П. Р. Метрологія, стандартизація, управління якістю і сертифікація / П. Р. Гамула. – Львів : Видавн. нац. ун-ту «Львівська політехніка», 2004. – 506 с.
3. Пассажи́рские автомоби́льные перево́зки / [В. А. Гудков, Л. Б. Миротин, А. В. Вельможин, С. А. Ширяев]. – Москва : Горячая линия –Телеком, 2006. – 448 с.
4. Комарова И. А. Экономические методы управления качеством пассажирских автомобильных перевозок / И. А. Комарова. – Москва : МАДИ (ГТУ), 2007. – 22 с.

СЦЕНАРНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ СИСТЕМИ

Хвостіченко В. В., аспірант 3 курсу спеціальності 122 Комп'ютерні науки та інформаційні технології

Кадикова І. М., канд. екон. наук, доц. каф. Управління проектами в міському господарстві і будівництві

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Під час управління стратегічним розвитком системи проектне середовище може бути мінливим та турбулентним. Ризики та невизначеності при прийнятті управлінських рішень можуть впливати на команду проекту як негативно (наприклад, деструктуризація та/або деморалізація команди проекту), так і позитивно (наприклад, стимулювання до інновації діяльності). Сучасні дослідження адаптивності проектного середовища висвітлюють інтеграцію методів та інструментів нечіткого моделювання та теорії систем, когнітивні та проектні підходи, через призму стратегічного управління розвитку системи. Ініціація проекту, як реакція на виклики зовнішнього середовища, за законом С.Д. Бушуєва, характеризується системою взаємозв'язків проектного середовища та команди, які визначають результат проекту [1]. Результат проекту, а саме його «успішність» може визначатись шляхом проведення аналізу статистичних даних щодо реалізації аналогічних проектів. Ще з часів Древньої Греції моделі аналогій, як предметних, математичних або абстрактних систем, які імітують процеси та функції досліджуваного об'єкту, використовувались в філософії, пізніше в математиці, біології та фізиці. Проведення аналогій з реалізації подібних за своєю специфікою проектів можливе й на стадії ініціації та планування проектів стратегічного розвитку системи. Слід зазначити, що при прийнятті управлінських рішень можливо не лише користуватись статистичними даними реалізації аналогічних проектів, а й моделювати вірогідне проектне середовище в залежності від рівню невизначеності та можливої появи ризиків. Тому доцільно використовувати комплекс методів та інструментів гнучкого моделювання проектів - сценарний підхід [2]. Його інтеграція з стратегічним управлінням та ціле-орієнтованими методами проектного підходу може